

EDİTÖRE MEKTUP / LETTER to EDITOR

15. Ulusal Parazitoloji Kongresi Ardından ...

Türkiye Parazitoloji Camiasının Çok saygıdeğer Üyeleri,

Bu yazıma öncelikle 30 yıllık geçmişine 15 ulusal, 2 uluslararası, 1 Akdeniz kongresi sığdırmış, isminde Türkiye bulunan nadir derneklerden “Türkiye Parazitoloji Derneği'nin” kurucu üyelerinden ve ilk başkan sayın hocamız Prof. Dr. Şevket Yaşarol'u, saygı ve rahmetle anarak ve yine ilk kuruluşundan bugüne kadarki süreçte, derneğin bu önemli yere gelmesinde en büyük rolü oynayan ve Yaşarol hocadan teslim aldığı bayrağı en üstlere taşıyan sayın hocamız Prof. Dr. Mehmet Ali Özcel'e hassaten şükran ve saygılarımı sunarak başlamak istiyorum.

Her kongrede olduğu gibi 15.Ulusal Parazitoloji Kongresi'nin Kayseri ve Ürgüp'de gerçekleşmesinde de büyük emekleri geçen başta dernek başkanımız sayın hocam Prof. Dr. Mehmet Ali Özcel olmak üzere deneyimli ekibinden Prof. Dr. Mucide Ak, Prof. Dr. Yusuf Özbel ile Prof. Dr. Ahmet Üner'i, Nevşehir valisi sayın M. Asım Hacımustafaoğlu'nu, kongrenin ev sahipliğini yapan Erciyes Üniversitesi Rektörü Sayın Prof. Dr. Cengiz Utaş'ı ve aynı üniversitenin Tıp Fakültesi Parazitoloji Anabilim Dalı'ndan sayın Prof. Dr. İzzet Şahin ve Doç. Dr. Süleyman Yazar'ı, ayrıca ve de özellikle kongrenin sosyal ve bilimsel manada en iyi olabilmesi için ellerinden gelen tüm gayreti gösteren Erciyes Üniversitesi Veteriner Fakültesi Parazitoloji Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Abdullah İnci başta olmak üzere Yar. Doç. Dr. Anıl İça, Yar. Doç. Dr. Alpaslan Yıldırım ve Arş. Gör. Önder Düzlü'den kurulu ekibini ve kongreye katılan bütün delegeleri, böyle güzel bir kongre yaşanmasına vesile oldukları için candan tebrik eder, emeği geçen herkese ayrı, ayrı teşekkür ederim.

Kongreyi her zaman olduğu gibi sosyal ve bilimsel aktivite amaçları doğrultusunda değerlendirdiğimiz zaman; sosyal aktivitelerin, kusursuza yakın olduğunu, her türlü gereksinimin olanaklar dahilinde düşünüldüğünü, arkadaşlık ve dostlukların pekişmesi için uygun ortamların sağlandığını ve böylece kongrenin bu yönüyle çok başarılı ve yararlı olduğunu belirtmek isterim. Bunun için emeği geçenlere, ayrıca teşekkür ederim.

Kongre, bilimsel aktiviteler bakımından da yayımlanan “İmmunoparazitoloji” kitabı ve 2 panel, 11 konferans, 5 yuvarlak masa oturumları ile 70 sözlü bildiri ve 132 poster bildirileriyle, tartışmalarıyla dolu, dolu idi ve bu yönü ile de, kongre başarılı ve yararlıydı; burada da, bir kez daha kongre düzenleyicilerini ve ülkenin her tarafından gelerek kongreyi renklendiren katılımcılar tebrik ederim.

Bütün bunlara karşılık her kongrede olabilecek, bilim veya bilimsellik, ya da akademisyenlik adına belirtilmesi gerekli bazı olumsuzluklar bu kongrede de vardı; bunlara burada değinmem bu kongrenin başarı ve yararlılığı bakımından ölçümü ve değerlendirilmesi ile uzaktan, yakından ilgili değildir; zaten kendimi bu konuda salâhiyetli de görmüyorum. Benim esas amacım tamamen ileriye yönelik olup, ileride yapılacak kongrelerin benzer olumsuzluklardan arındırılmış olarak gerçekleştirilmesidir. Belirtmek istediğim ilk olumsuzluk örneği yuvarlak masa, konferans ve panellerle ilgili olup, bu tür oturumlarda konuları izleyen bir bilim adamı o konunun önemini ve her türlü boyutları ile değerlendirilmelerini, konu ile ilgili yapılması gerekenleri kavramış ve konu ile ilgili dağarcığına proje veya projelerin ilk tohumları atılmış olarak dışarı çıkmalıdır. Bu kongrede de oturumlarda ele alınan bazı konular yukarıda ifade ettiğim gibi sonuçlara sebep olduğu halde, bazı oturumlarda bu duruma çok dikkat edilmemiş olduğu görülmüştür (standart bir sunum formatı belirlenebilir).

Ayrıca sözlü bildiri ve poster sayılarının çok fazla olması içerdiği konuların yeterince tartışılmamasına ve posterlerin de dikkatlice takip edilememesine sebep olmuştur. Her iki türlü hazırlanan bazı görsel sunumlarda, göz uyumunu rahatsız edecek derecede, çok farklı zemin renkleri kullanılarak; sunumlar anlaşılmaz, kavranılmaz

hale gelmiştir. Yine bazı sözlü bildiri ve posterlerde (genç araştırmacıların puan alma adına...!) araştırmacı sayılarının, araştırmanın ağırlığından fazla olması, bazı posterlerin ise istenilen standartlara uymaması dikkati çeken diğer hususlardı, renkli A4 sayfalardan oluşmuş poster bile vardı...! (standart bir sunum formatı belirlenebilir).

Bütün bunların kongre düzenleme komitesi tarafından da bilindiği, ama tamamen iyi niyetli ve hoşgörülü davranılarak, ve özellikle genç araştırmacı arkadaşların çalışma şevkini kırmama adına çok fazla seçici olmadan tebliğ ve poster kabul edilme gerçeğinden kaynaklandığını biliyorum. Bu tutum belki genç araştırmacılar da teşvik unsuru olabilir, ancak ileride engellenemez bazı olumsuzluklara da zemin hazırlayabilir düşüncesindeyim. Bu kongrede de bununla ilgili olarak birçok arkadaşın posterlerinin başında olmadıkları (sadece 2 kişi vardı..!), yine ayrıca program yoğunluğuna bağlı poster tartışması için bir oturumun bulunmaması dikkatimi çeken olumsuzluk örneklerinden hemen aklıma gelen birkaçıdır. Bu durum boyutları itibarı ile ileride daha fazla büyümeden, bilimsel manada ve gerçek anlamda seçicilik ön plana çıkarılmalı ve gerek sözlü, gerekse posterlere belirli standartlar konulmalıdır diye düşünüyorum. Böylece genç araştırmacı arkadaşlarda konularını seçerken, sunarken ve tartışırken daha titiz davranırlar ve hak ettikleri değerlere kavuşurlar.

Sonuç olarak, kongre faaliyetlerinin tamamını değerlendirdikten sonra, çıkan satır arasına baktığımızda; öncelikle her türlü yapılanmamızda ve sorunlarımızın çözümünde kendimiz olarak ve kendi değerlerimize sahip çıkarak ve de kendimizle barışık halde, Bakanlıkları ile (bu kongrede hiçbir bakanlık temsilcisinin bulunmaması düşündürücü...!), Üniversiteleri ile, kamu ve özel sektörleri ile ben, ben demeden biz olarak bir araya gelmesini öğrenmeliyiz (en büyük eksikliğimiz...!); yine ferdi değil takım olarak ülkenin gerçek sorunlarına çözüm getiren, asla puan alma adına olmayan ülke çapında projeler üretilip, öz kaynaklarımızı kullanarak hemen hayata geçirmeliyiz. Aksi halde bu haliyle çalışmalara devam edilirse, bizden sonra gelecek yüzyıllarda ki nesiller, bugün bizim yaptığımız işleri sorguladığında, bizlere hiç de olumlu bakmayacaklardır ve bizleri suçlayacaklardır. Bugünden yarını düşünerek ve rahat uyumak istiyorsak; geçmişe ve bugüne yönelik vicdani hesaplaşmalarımızı doğru olarak yaparsak; bugünden itibaren vakit kaybetmeden ülke ihtiyaçlarına yönelik çalışmalar yaparak yarınları, kendimizi ve de tabii ki ülkemizi kurtarabiliriz.

Kongrenin ülkemize hayırlı olması dileğiyle.....

Saygılarımla.....

Prof. Dr. Zafer Karaer